

LEGE nr.187 din 23 martie 1945 pentru înfăptuirea reformei agrare

Textul actului publicat în M.Of. nr. 68/23 mar. 1945

CAPITOLUL 1

Scopul legii (Dispozițiuni generale)

Art. 1. - Reforma agrară este pentru țara noastră o necesitate națională, economică și socială.

Agricultura României se va sprijini pe gospodăriile puternice, sănătoase și productive, pe gospodăriile care sunt proprietatea particulară a celor care le stăpânesc.

Art. 2. - Scopul reformei agrare este:

- a) Mărirea suprafețelor arabile ale gospodăriilor țărănești existente, care au mai puțin de 5 ha;
- b) Crearea de noi gospodării țărănești individuale pentru muncitorii agricoli fără pământ;
- c) Înființarea prin apropierea orașelor și a localităților industriale, a unor grădini de zarzavaturi pentru aprovizionarea muncitorilor, funcționarilor și meseriașilor;
- d) Rezervarea unor terenuri pentru școli agricole și ferme experimentale model în vederea ridicării nivelului culturilor agricole, a producției de semințe selecționate, a creșterii vitelor și creării și dezvoltării industriei agricole, terenuri care vor fi sub administrarea Statului.

CAPITOLUL 2

Exproprierea

Art. 3. - În scopul înfăptuirii reformei agrare, trec asupra Statului pentru a fi împărțite plugurilor îndreptățiți la împrăștiere și pentru a constitui rezervele prevăzute la art. 2, pct. c și d, următoarele bunuri agricole cu inventarul viu și mort afectat lor;

- a) Pământurile și proprietățile agrare de orice fel aparținând cetățenilor germani și cetățeni români, persoane fizice sau juridice, de naționalitate (origine etnică) germană, care au colaborat cu Germania hitleristă.
- b) Pământurile și alte proprietăți ale criminalilor de război și ale celor vinovați de dezastrul țării;
- c) Pământurile celor care s-au refugiat în țările cu care România este în stare de război ori s-au refugiat în străinătate după data de 23 August 1944;
- d) Terenurile și toate bunurile agricole ale absenteiștilor;

- e) Terenurile a celor care în ultimii șapte ani consecutivi nu și-au cultivat pământurile în regie proprie, cu excepția loturilor pînă la 10 ha;
- f) Bunurile agricole de orice fel ale cetățenilor români care s-au înscris voluntari pentru a lupta împotriva Națiunilor Unite;
- g) Bunurile de mână moartă.
- h) Prisosul terenurilor agricole constituind proprietăți ale persoanelor fizice care depășesc suprafața de 50 ha, și anume: pămîntul arabil, livezile, fânețele, bălțile și iazurile artificiale, fie că sîrvesc sau nu pentru pescuit, mlaștinile și terenurile inundabile.

Art. 4. - Construcțiunile, conacele, armanele, drumurile, livezile și orice lucrări de îmbunătățiri funciare, cu toate instalațiile lor, vor fi cuprinse în cota de 50 ha, prevăzută la art. 3, pct. h, proprietarul avînd dreptul de a alege cota rezervată pentru dînsul de unde voiește, dar într-un singur loc.

Art. 5. - Se consideră ca o singură proprietate agricolă în ce privește aplicarea art. 3, pct. h:

- a) Terenurile agricole aparținînd aceluiași proprietar, aflate în diferite părți ale țării;
- b) Proprietățile agricole ale soțului și soției. În cazul cînd soția are proprietate separată de a soțului, moștenită sau primită ca zestre înainte sau după căsătorie și dovedită cu acte, va rămîne asupra soției 10 ha, cu latitudinea din partea soților de a-și rezerva cotele legale din una sau ambele proprietăți, după buna lor învoială;
- c) Proprietățile agricole ale părinților și copiilor minori;
- d) Bunurile agricole aflate în coproprietate.

Art. 6. - Tractoarele, batozele, locomobilele, secerătoarele și combinele de pe bunurile agricole prevăzute la art. 3, trec asupra Statului, care va crea centre județene de închiriat mașini agricole la dispoziția agricultorilor. Celelalte unelte agricole și animale de tracțiune trec asupra Statului, proporțional cu suprafața de teren agricol expropriat și vor fi date țăranilor împrumutate.

Art. 7. - Toate bunurile agricole arătate în art. 3 și 6 trec imediat, fără nici o despăgubire, pe deplin, în proprietatea Statului, pentru scopurile arătate la art. 2.

CAPITOLUL 3 Excepții de la exproprieri

Art. 8. - Sunt exceptate de la exproprierie și lăsate în proprietatea actualilor titulari: orezăriile existente, bunurile agricole aparținînd mănăstirilor, mitropoliilor, episcopiilor, bisericilor, parohiilor și așezămintelor bisericești, bunurile Domeniilor Coroanei, ale Eforiilor și Așezămintelor spitalicești,

precum și cele ale Academiei Române, Casei Școlilor și celorlalte așezăminte de cultură, ale compozitoratelor, urbariatelor, obșteilor și cooperativelor sătești, de asemeni și fânețele și pășunile aparținând comunelor și în general toate bunurile făcând parte din patrimoniul Statului.

CAPITOLUL 4

Procedura exproprierii și împrumietării

Art. 9. - Primarii comunelor rurale sunt obligați ca în termen de 10 zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial să întrunească în adunare generală pe toți țăranii plugari din comuna respectivă, fără pământ sau care au până la 5 ha, teren proprietate, pentru alegerea comitetului local de împrumietărire, compus din 7-15 membri. Rezultatul alegerii va fi înscris într-un proces-verbal semnat de toți cei prezenți.

Art. 10. - În scopul colaborării cu organele de Stat, pentru înfăptuirea reformei agrare, se creiază comisii de plasă pentru a coordona lucrările reformei agrare și a hotărî asupra diferendelor între sate și comune, precum și între proprietari și cei îndreptățiți la împrumietărire, diferende născute din aplicarea reformei agrare. Comisiile de plasă se compun din membrii delegați de comitetele locale, fiecare Comitet trimițând câte doi delegați. Comitetele de plasă pot admite îndreptățiți la împrumietărire și din altă plasă. Președintele comisiei de plasă pentru reforma agrară va fi delegat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. El poate fi un magistrat sau jurist.

Art. 11. - Comitetele locale pe comune fac tabelele bunurilor agricole care urmează a fi trecute asupra Statului, tabelele celor îndreptățiți la împrumietărire și la repartizarea de inventar agricol trecut asupra Statului, precum și tabelele comunelor lipsite de pășune.

Art. 12. - La împrumietărire vor avea întâietate ostașii care sunt concentrați sau mobilizați și toți cei care au luptat împotriva Germaniei hitleriste.

Art. 13. - Prefectura de județ, în urma încheierii lucrărilor de împrumietărire, va elibera titlul de proprietate celor împrumietăriți, precum și comunelor pentru islazuri, asupra loturilor ce li s-au atribuit.

Art. 14. - Mărimea loturilor gospodăriilor noi create ca și mărimea loturilor gospodăriilor mici, se va determina în raport cu rezerva de pământ existentă în raza plasei. De asemenea și în ce privește fânețele și islazurile.

Art. 15. - Mărimea loturilor de împrumietărire nu va trece de 5 ha, în afara cazurilor de strămutare în vederea împrumietării în alte regiuni, când loturile vor putea fi mai mari. Măsurarea lor va fi certificată de către organele Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 16. - Prețul pământului pentru împrăștiere va fi egal cu al unei recolte mijlocii anuale la hectar, socotit astfel:

În grâu: 1.000 kg.

În porumb: 1.200 kg.

Noii împrăștiți plătesc în bani sau în natură 10% din prețul de cumpărare, restul prețului de cumpărare va fi plătit în rate, după cum urmează:

Pentru cei cu pământ puțin, în 10 ani.

Pentru cei fără pământ, în 20 ani.

În caz de plată în bani, prețul va fi acel al grâului pe piața liberă la 1 Martie 1945.

Art. 17. - Cei fără pământ pot căpăta de la prefectură, după rezoluția comisiei de plasă pentru reforma agrară, o amânare a plății primei rate pe un termen până la 3 ani.

Art. 18. - În cazurile în care împărțirea moșiilor s-a făcut până la data publicării prezentei legi, comitetul local de împrăștiere va întocmi tablouri noi, în conformitate cu legea de față. Tabloul celor îndreptățiți va fi înaintat la prefectura județului respectiv, pentru ca odată cu eliberarea titlului de proprietate, să se facă înscrierea proprietății în cartea funciară sau în registrele constatatoare ale proprietății. Toate actele de înscriere sunt scutite de orice impozite, taxe sau timbre.

CAPITOLUL 5

Dispozițiuni finale

Art. 19. - Situația juridică a proprietăților, pentru aplicarea prezentei legi, este aceea constatată la data de 23 August 1944, cu excepția succesiunilor deschise legal ulterior. Semănăturile efectuate din toamna anului 1944 urmează să fie recoltate de cei care au semănat.

Art. 20. - Gospodăriile create în baza prezentului decret-lege nu pot fi împărțite, vândute, date în arendă, sau ipotecate, nici în totalitatea lor și nici în parte. În cazuri excepționale, gospodăriile noi create pot fi vândute, arendate, împărțite sau ipotecate, numai cu avizul Ministerului Agriculturii.

Art. 21. - Împrăștiatul primește pământul liber de orice datorii și obligații. Datoriile ipotecare și tot ceea ce grevează proprietatea expropriată vor fi regulate prin decret-lege special.

Art. 22. - Fermelor constatate de către Ministerul Agriculturii ca ferme model, li se vor crea, prin regulamentul legii, un regim deosebit, de la caz la caz.

Art. 23. - Regimul pădurilor și viilor va face obiectul unei legi speciale.

Art. 24. - Un regulament va stabili toate chestiunile de amănunt pentru aplicarea prezentei legi.

Art. 25. - Pentru aplicarea prezentului decret-lege este însărcinat ministrul agriculturii și domeniilor.

Art. 26. - Prezentul decret-lege intră în vigoare în ziua publicării lui.